

κρατῶν, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τρίτον ἐκ τῆς Ῥωσίας βορειανατολικῶν, καὶ τῆς Ἐλβετίας καὶ Ἰταλίας μεσημβρινοδυτικῶν.

Ο πληθυσμὸς τῆς Αὐστροουγγαρίας ἀποτελεῖται ἐκ πληθύνος διαφόρων φυλῶν, διαφερόντων ἀλλήλας κατὰ τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τὴν γλῶσσαν καὶ θρησκείαν. Ἡ πολυαριθμοτέρα φυλὴ εἶναι ἡ γερμανικὴ ἀνεῳχομένη εἰς 9,000,000, καὶ ἀποτελοῦσα 25 τοὺς ἑκατὸν τοῦ συνόλου πληθυσμοῦ. Τὰ διαφόρα σλαβικὰ φύλα τὰ οἰκοῦντα τὴν αὐτοκρατορίαν ἀνέρχονται εἰς 16, 540,000 ἀποτελοῦντα τὰ 46 ἑκατοστά τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Πλὴν τῶν ἄνω εἰρημένων δύο φυλῶν κατοικεῖται καὶ ὑπὸ Ἀρμενίων, Βουλγάρων, Αλβανῶν, καὶ ἄλλων.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια τῆς Αὐστρίας, ἐξ ἣς ὁ Φραγκίσκος Ἰωσῆφ, κατάγεται ἐκ τοῦ Ῥουδόλφου τοῦ ἐξ Ἀψοβούργων, γερμανοῦ κόμητος, γεννηθέντος ἐν ἔτει 1218, καὶ ἐκλεχθέντος αὐτοκράτορος τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας τὸ 1276. Ἡ ἀρροην γραμμῇ ἐσβέσθη τὸ 1740 διὰ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου Σ', οὗ ἡ μόνη Θυγάτηρ, ἡ Μαρία Θρησπία ἐνυμφεύθη τὸν δοῦκα Φραγκίσκου τῆς Τοσκάνης, εἴτα αὐτοκράτορα Φραγκίσκου Α' τῆς Γερμανίας ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Λορραΐνης, διστις οὕτως ἐγένετο θεμελιωτὴς τῆς νέας γραμμῆς τῶν Ἀψοβούργων τῆς Λορραΐνης. Τὴν Μαρίαν Θρησπίαν διεδέξατο ἐν ἔτει 1780, διοίδεις αὐτῆς Ἰωσῆφ Β', κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ὄποιου, τὸ 1792 διοίδεις αὐτοῦ Φραγκίσκος Α' ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐβασίλευσε μέχρι τοῦ 1835. Νυμφεύθεις οὕτος τετράκις, κατέλιπε πολυάριθμον οἰκογένειαν, τὰ μέλη τῆς ὄποιας καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν, ἀποτελοῦσι τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν. Ὁ Φραγκίσκος ὑπῆρχεν ὁ πρώτος ἡγεμὼν ὁ λαβὼν τὸν τίτλον αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὸ 1804 πρὶν ἡ ἐκβιασθῇ ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος νὰ παραιτηθῇ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος τῆς Γερμανίας, διστις ὑπὲρ τὰς πέντε ἑκατονταετηρίδας ἀνῆκεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀψοβούργων. Τὸν Φραγκίσκου Α' διεδέξατο διοίδεις αὐτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ Φερδινάνδος Δ', παραιτηθέντος τούτου τὸν Δεκέμβριον 1848, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ὁ Φραγκίσκος Ἰωσῆφ Α' τοῦ ὄποιου τὴν εἰκόνα παρέχομεν σήμερον. Ἐγεννήθη οὕτος τὸν Αὔγουστον 1830, εἶναι δὲ ὁ πρεσβύτερος μιὸς τοῦ ἀρχιδούκος Φραγκίσκου Καρόλου καὶ ἀνεψιὸς τοῦ αὐτοκράτορος Φερδινάνδου Δ'. Ὁ Φραγκίσκος Ἰωσῆφ ἐνυμφεύθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1853 μετὰ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Μαξιμιλιανοῦ, Δουκὸς τῆς Βαυαρίας. Τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου γεννηθέντα τέκνα εἰσὶ τὰ ἔξης. 1. Ἡ Ἀρχιδούκισσα Γιοσέλα, γεννηθεῖσα τὸν Ἰούλιον τοῦ 1856 καὶ νυμφεύθεισα τὸν Δεοπόλδον τῆς Βαυαρίας. 2. Ὁ Ἀρχιδούκος Ῥουδόλφος διάδοχος τοῦ θρόνου, γεννηθεῖς τὸν Αὔγ. 1858, χ. 3. Ἡ Ἀρχιδούκισσα Μαρία γεννηθεῖσα τὸν Ἀπρίλ. 1868.

Ο Φραγκίσκος Ἰωσῆφ ἐν ἔτει 1873 ἐγεναθίδρυσε νέαν ἐποχὴν εἰς τὸ Κράτος τοῦ ἐπεκτείνοντος τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ διὰ συστήματος καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ

Ἡ εἰκὼν τὴν ὄποιαν παρατίθεμεν σήμερον παριστάνει παῖδα ὀπωροπάλην ὄρφανὸν καὶ ἀνευ προστασίας εὑρεθέντα. Τὰ φιλάνθρωπα καθιδρύματα τὰ προνοοῦντα περὶ ἀναπτύξεως τῶν παιδῶν τῶν ἀγυιῶν ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἴδιας ἐν Ἀμερικῇ, εὐτυχῶς δὲ τῇ φιλανθρώπῳ φροντίδι τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ ἀπεκτήσαμεν καὶ ἡμεῖς τοιοῦτον ἐνταῦθα καὶ ἐν ἄλλαις τῆς Ἑλλάδος πόλεσιν. Ὁ παῖς λοιπὸν διὸ παριστᾶ ἡ εἰκονογραφία, εἰσῆλθεν ἐσπέραν τινα εἰς καθίδρυμα τοιοῦτον καὶ ἐκεὶ μετὰ προσοχῆς ἡκροάζετο τῶν μαθημάτων. Ἡ ἀγάθοτης αὐτοῦ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ διευθύνοντος πλησιάσας οὗτος αὐτὸν τὸν ἥρωτην τοῦ ἔργον εἰχεν· οὐδὲν, λέγει, διότι δὲν εὑρίσκω· δὲν θέλεις νὰ πωλῆς καρπούς; τῷ εἶπεν ὁ διδάσκαλος. Τῷ δίδει δὲ ἀμέσως τρία φράγκα δι' ὃν καθεκάστην πρωταν ἡγόραζε καὶ μετεπώλει καρπούς· ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ ἐσύχαζε τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον εὐχαριστῶν καθεκάστην πρωταν τὸν Θεόν διτι τοιαύτης ἐτυχε συνδρομῆς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΛΓ'.—Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΖΩΟΙΣ.

Ως τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα ἀποθνήσκουσιν ἔτερα δὲ φυτὰ καὶ δένδρα λαμβάνουσι τὴν θέσιν αὐτῶν οὕτω καὶ τὰ ζῶα. Τινὰ ζῶαν ἐλάχιστον χρόνον, τινὰ δὲ πάλιν ἔτη πολλά· πάντα θνήσκουσι ημέραν τινα, καὶ ως τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ, γίνονται μέρος τῆς γῆς πάλιν.

Πλείσιον τῆς γῆς ἡν πατοῦμεν ἀπαρτίζεται ἐκ ζῶων καὶ φυτῶν τὰ ὄποια ἡσαν ποτὲ ἐπὶ τῆς γῆς, νῦν δημιως εἶναι ἀναμιμιγμένα καὶ ως ἐν μιᾷ μάζῃ. Τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα θνήσκουσι καὶ μεταβάλλονται εἰς γῆν, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἄλλα φυτὰ καὶ ζῶα γίνονται. Ἡ γῆ δέδειξαμεν ἐν Κεφαλαίῳ Δ', εἶναι ἡ μήτηρ πάντων τῶν ἐπ' αὐτῆς ὄντων, πλείστον ὅμως μέρος αὐτῆς ἀπαρτίζεται ἐκ τεθνηκότων λειψάνων ζώντων ποτὲ ἀντικειμένων.

Αἱ μεταβολαὶ αὗται εἰσὶ λίαν θαυμασταί· δὲν φαίνονται τοιαῦται εἰς πλείστους ἀνθρώπους διότι τὰς βλέπουσι καθ' ἔκαστην καὶ δὲν ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν ἐπ' αὐτῶν. Ὅποθέσωμεν ἀνθρώπων λαμβάνοντα φυτά τινα καὶ ζῶα τὰ ὄποια ἐφόνευσε καὶ συνέτριψεν εἰς κόνιν καὶ ἐκ σωροῦ ἐξ αὐτῶν, ἀπαρτίσαντα ποικιλίαν φυτῶν καὶ ζῶων, θάλασσαν δὲν ἐλέγομεν διτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, καὶ ὅμως τοῦτο ὁ Θεὸς ποιεῖ πάνταχοῦ.

“Ο, τι δὲ θαυμαστώτερον εἶναι διτι δὲν βλέπομεν χεῖρας τοῦτο ποιούσας. Ἐδὲ ἐβλέπομεν τὸν ἀνθρώπων μὲ τὸν σωρὸν αὐτοῦ ἐκ συντετριμμένων ζῶων καὶ φυτῶν, λαμβάνοντα ὀλίγον εἰς τοῦ μίγματος, διὰ τῆς